

om Skriften, som blev læst op af den høitæredede Minister, strider ikke mod de symbolste Bøger, der ere gjældende Lærenorm for den danske Folkekirke, ikke paa nogen Maade, men den strider ganske vist mod en theologisk Opfattelse, som er gaaet ved Siden af disse symbolste Bøger. Det er meget farligt, naar man saaledes skal blive voldgivet til den Opfattelse, der til en vis Givend Tid raader mellem nogle Mænd, hvis kirkelige Standpunkt man ikke en Gang kender, og hvis Forhandlinger foregaar, uden at Nogen kan kontrollere dem. Det er jo det Mærkværdige ved denne Sag, at først her i Dag faar Pastor Brücker og hans Menighed og hele Landet at vide, hvorfor Anerkjendelsen er negtet ham. Ganske kort er det antydet i en tidligere Skrivelse fra Ministeriet, men det er antydet saa kort, at først nu have vi faaet lidt mere Indblik i, hvad det er for særlige Udtalelser, man har beraabt sig paa. Det forekommer mig at være i høj Grad urimeligt, at man ikke blot er voldgivet til disse Mænds Mening, men at denne Mening udtale de i en Forsamling, der er ukontrolleret og ikke kommer frem for Offentligheden, saa det ikke er muligt at blive klog paa, om de maa- ste ikke have aldeles misforstaaet den Mænds Udtalelser, som de ville dømmе, især naar de saa gaa til det uden en Gang at spørge ham selv, hvad han har ment med sine Udtalelser. Man har dog ellers et gammelt Ord om, at Enhver er sine egne Ords bedste Fortolker. Pastor Brücker har ønsket at blive stillet for Bispeaadet, har talt med sin Bisp derom, men er ikke bleven hørt, altsaa dømt uhørt. Se, hvad vil dette føre til? Den danske Folkekirke rummer mange forskjellige aandelige Retninger, som allerede berørt af den ærede Forespørger. Disse mange forskellige Retninger maa, som ogsaa den høitæredede Minister anerkjendte, have Ret til at røre sig nogenlunde frit. Hvis man kommer ind paa at lade Lærespørgsmaal afgjøre paa denne Maade og at affædige Præster, fordi de paa enkelte Punkter ikke stemme med den theologiske Opfattelse, der raader hos Bisperne, vil man drive snart en, snart en anden kirkelig Retning ud af Folkekirken. Pastor Brücker har ofte udtalt sig saaledes, at Mange af dem, der ellers dele Meninger med ham, ikke have sympathiseret med det Udtryk, han gav sin Tanke, men der er en stor Mængde Menneker, som bortset fra Udtrykket alligevel staa paa samme Standpunkt som han, og den hele grundtvigske Retning her i Landet, som jo har en væsentlig Del i det kirkelige Liv, gaar i Virkeligheden stærkt i samme Retning, som Pastor Brücker i hans

Udtalelser. Hvis det nu skulde blive Skik, som det lader, at det ikke blot regnes for en Synd at udtale saadanne Meninger, saa at den Præst, der udtaler dem, maa affædige, men at man gaar videre, og som det senere er sket fra Aarhus Bisp med Billigelse fra Ministeriet, forbyder Præsterne at være til Stede ved Indvielsen af en saadan Valgmenighedskirke og tale der, vil det være det Samme som, at man lidt efter lidt driver en betydningsfuld Retning ud af Folkekirken. Og det er ikke blot den Retning, der er Fare for, men hvis man gaar til en anden Retning, som f. Ex. til den indre Mission, er jeg overbevist om, at Pastor Wilhelm Beck vilde ikke kunne staa Maal, naar man vilde anlægge en saadan Maahestok paa ham, som her er bleven anlagt fra Bispernes Side, og man vilde kunne gaa langt videre end som saa. Det vil overhovedet ramme alle mere selvstændige Præster i Folkekirken. Det er blevet sagt af en Mand, hvis Ord nyder megen Agtelse — jeg veed ogsaa hos den ærede Minister — nemlig Provst Stat-Nordam, i en Bog, der handler om de kirkelige Frihedskrav, at der, saa vidt han vidste, at der var Punkter i den augsburgske Konfession og de andre symbolste Bøger, som ikke en eneste Præst i Danmark vedkjender sig, ikke en eneste! Sæt nu, at der kom en Stemning op i Bispeaadet eller mellem Bisperne for at holde alle Folk til Steden, ja saa vilde det kunne række meget vidt. Men i hvert Fald vilde det komme til at gaa ud over alle dem, der ville tænke en lille Smule selv, som ikke ville nøies med ganske at gjentage de samme Tanker, som de ved Universitetet have faaet indproppede, eller som deres høie Foresatte have udtalt i deres Strifter, Folk, der ville prøve paa at tænke Tankerne om igjen ad selvstændig Bei, ville risikere, hvis dette skulde fortsættes, som her er begyndt, ikke at kunne blive Præster i den danske Folkekirke. For disse Mennekers og Bedkommende og for deres Meningsfællers Bedkommende er Ulykken ikke saa stor; thi de ville jo kunne danne sig frie Menigheder udenfor Folkekirken, men jeg vil spørge den høitæredede Minister og det høie Thing, om de tro, at den danske Folkekirke kan være tjent med, at de mest selvstændige Elementer deri, de dygtigste og mest selvtaenkende, efterhaanden blive drevne ud, eller at der bliver lagt et saadant Baand paa dem, at de finde det utaalseligt at virke indenfor den. Jeg tror ikke, at noget Saadant vil være til Folkekirken's Gavn, og navnlig tror jeg ikke, at det vil være til Gavn for Folkekirken i den nærmeste Tid, der kommer. Det har jo i en